

výslovně uveden též kloset a koupelna, souditi, že místnosti ty, jsou-li součástí souboru místností obchodních, zásadně poplatku nepodléhají, kdyžtě pro jich povinnost je rozhodným všeobecný předpis odst. 2. Ba naopak z výpočtu místností uvedených sub a) odst. 4, kde se výslovně uvádí jako poplatná místnost u bytů též kloset a koupelna, je zřejmo, že i tyto místnosti poplatku zásadně podléhají a není žádného důvodu souditi, proč by tyto místnosti, když jako součást bytu poplatku podléhají, nepodléhaly poplatku tomu, když přináležejí k souboru místností obchodních nebo spolkových nebo výrobních.

Poněvadž pak není sporu o tom, že kloset a koupelna, o něž tu jde, k souboru místností st-le přináležejí, je ve shodě se zákonem, že byly podrobeny poplatku.

Č. 12.761.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: Politické úřady nejsou povolány, aby rozhodovaly o návrhu na zrušení soudní exekuce na úrazové pojistné příspěvky.

(Nález z 5. února 1937 č. 11.422/34.)

V ě c: Firma Leopold Sch. a synové ve Vráblech proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 4. ledna 1934 o zrušení exekuce na nedoplatky pojistného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Exekučním soudem ve Vráblech bylo povoleno Zem. úřadovně pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě provedení exekuce proti stěžující si firmě pro částku dlužnou na úrazových pojistných příspěvcích zem. úřadovně.

Proti této provedené exekuci podala firma stížnost zem. úřadu v Bratislavě, žádajíc, aby zrušil jak exekuci, tak i na jejím základě provedené úkony a její základ tvořící výkaz nedoplatků zem. úřadovny. Stížnost odůvodňovala firma tím, že při základní exekuci pohledávku zem. úřadovně vyrovnala, že však soudní vykonavatel vyplacenou částku zpronevěřil a že výkaz nedoplatků nemůže tvořiti exekuční titul.

Žal. úřad nař. rozhodnutím na základě 1. odstavce § 10 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. vrátil stížnost stěžující si firmě pro svoji věcnou nepříslušnost z těchto důvodů: Soudní exekuční řízení upraveno je zák. čl. LX:1881 a zák. čl. LIV:1912 a politické exekuční řízení §§ 90 až 126 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Obě tato řízení jsou samostatná, nijak nesouvisí a pro obě vymezena je samostatná kompetence tak, že politické úřady nemohou zasahovati do exekuce soudní a podobně soudy do exekuce politické. Pokud příslušnost zem. úřadu ve věcech úrazového pojištění vymezena je § 24 vlád. nař. č. 199/1922 Sb., nemůže se obírat ani výkazem nedoplatků, resp. otázkou, zda výkaz ten možno či nemožno považovati za titul exekuční, třebas podle § 27 min. nař. č. 4790/1917 takový titul má.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí soud uvážil toto:

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že žal. úřad bez meritorního projednání věci neprávem prohlásil svoji věcnou nepříslušnost. Stížnost neuznal nss důvodnou.

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí zcela právem, že soudní exekuční řízení upravené zák. čl. LX:1881 a zák. čl. LIV:1912 je samostatné, na politickém exekučním řízení podle §§ 90 až 126 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. nezávislé, takže politické úřady nemohou zasahovati do exekuce soudní a soudy do exekuce politické. Stížnost neuvádí a nss také neshledal předpisu, podle kterého by politický úřad byl oprávněn zrušiti exekuční úkon povolený řádným soudem.

V daném případě není sporu o tom, že exekuce na úrazové pojistné příspěvky dlužné stěžující si firmou byla povolena exekučním soudem ve Vráblech a nikoli politickým úřadem. Nebyly tedy podle toho, co výše uvedeno, politické úřady a proto také ani žal. úřad povolány, aby o návrhu na zrušení exekuce řádným soudem povolené rozhodovaly. Stížnost ovšem dále namítá vadnost řízení nař. rozhodnutí proto, že se zem. úřad nezabýval námitkou, zda výkaz nedoplatků tvoří exekuční titul či nikoli. Stížnost nemá pravdu, neboť z nař. rozhodnutí plyne, že žal. úřad tuto námitku vyřídil, když vyslovil, že se nemůže zabývati ani výkazem nedoplatků, resp. otázkou, zda výkaz ten možno či nemožno považovati za exekuční titul, při čemž tento svůj postup odůvodnil poukazem na § 24 vlád. nař. č. 199/1922 Sb. Není tu tedy vytýkané vadnosti řízení. Pokud pak stížnost uplatňuje nezákonnost proto, že shora uvedené otázky patří do kompetence žal. úřadu a že ten byl povinen ji řešiti, neuvádí blíže, v čem na kompetenci a rozhodovací povinnost usuzuje. Není tedy tato výtka dostatečně provedena.

č. 12.762.

Pojišťovací právo: Nezletilý, jenž se učí v otcově živnosti, není podroben pojistné povinnosti podle § 2 odst. 1 zákona č. 184/1928 Sb., jestliže učební poměr byl založen jednostranným prohlášením otcovým.

(Nález z 5. února 1937 č. 20.101/34.)

Prejudikatura: Boh. A 11.528/34, 12.536/36.

Věc: Okr. nem. pojišťovna v Nitře proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 9. dubna 1934 a sociálním pojištěním.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovil zem. úřad v Bratislavě v pořadí instančním, že Štěpán P. jako učeň u svého otce Františka P. v době od 1. června 1930 do 31. května 1932 pojistné povinnosti podle § 2 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. nepodléhal. V důvodech bylo v podstatě uvedeno, že Štěpán P. byl v této době u svého otce Františka P. v učení. Aby obdržel výuční list, byla 30. září 1930 dodatečně vyplněna u živnostenského společenstva formální pí-